

Arquitectes com Mario Botta o Federico Correa dialoguen amb directors teatrals en unes jornades

Teatres en obres

El Teatre de la Scala de Milà, reinaugurat la setmana passada, és un exemple de teatre rehabilitat ■ STEFANO RELLANDINI / REUTERS

Marta Porter
BARCELONA

Els teatres del Liceu, la Fenice i el Petruccelli de Bari van morir consumits per les flames. La Scala de Milà i el Covent Garden de Londres queien a trossos, el Bartrina de Reus i el Metropol de Tarragona havien quedat obsolets, com molts altres teatres de tot Europa que els últims deu anys han anat renaixent de la runa física o anunciada per convertir-se en nous equipaments moderns i adaptats als nous temps.

Per parlar d'unes necessitats escèniques canviants i de com els arquitectes han de compaginar el paper de conservadors del patrimoni i de servidors de la dramaturgia, aquest cap de setmana es troben al Col·legi d'Arquitectes de Barcelona 54 ponents de tot el món. En un moment cultural en què

es parla de crisi del teatre i l'òpera, els arquitectes tenen més feina que mai. Mario Botta i Elisabetta Fabbrì han inaugurat fa tot just una setmana la rehabilitació del teatre de La Scala de Milà; l'any passat van fer el mateix Massimo Scheurer i Giovanni da Pozzo amb La Fenice de Venècia. Tots hi seran, i també Carlo Blasi, responsable de la reconstrucció del Teatre Petruzzelli de Bari, a més d'escenògraf del dramaturg Peter Brook; Isabel Marilyn Moderos, del Teatre José Martí de L'Havana; Luis Soares, del Gil Vicente de Barcelos (Portugal); Francisco Rodríguez de Parterroyo, del Real de Madrid; Manuel Bosch, del Municipal de Girona; Felipe Delgado, del Corral de Comedias d'Almagro, i Josep Llinàs, del Metropol de Tarragona, tots agombolats pel mestre Federico Correa, arquitecte emèrit Medalla d'Or

de la ciutat de Barcelona, que farà una reflexió sobre un estudi dels teatres d'òpera del món. Es trobaran a partir de demà dijous i fins diumenge a Barcelona per dialogar sobre el futur dels teatres, i ho faran de la millor manera: amb els seus ocupants, els dramaturgs. Així, els directors Lluís Pasqual, Mario Gas, Joan Font i Sergi Belbel; els gestors Joan Matabosch i Joan Domènech; l'escriptor Quim Roy; el coreògraf Toni Mira; l'escenògraf Jean Luc Lecat, i l'artista Perejaume també seran a la sala d'actes del Col·legi d'Arquitectes per explicar les seves necessitats.

Ponts de diàleg

Les jornades, organitzades en forma de curs pel Col·legi d'Arquitectes i l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic (AADIPA), estan coordina-

des per Xavier Fabré –co-responsable de la reconstrucció del Liceu i actualment del Mariinsky de Sant Petersburg–, que considera que aquest curs servirà per “crear ponts de diàleg entre els arquitectes i els creadors”. En aquest sentit, Fabré va avançar que actualment els directors teatrals busquen la proximitat entre el públic i l'escena, de manera que el teatre a la italiana inamovible va quedant en un segon terme i s'aposta per sales polivalentes. Fabré també va destacar que les jornades només tractaran de la rehabilitació de teatres ja existents, i no d'edificacions de nova planta. “Els teatres són peces sentimentals. Més enllà de la seva funció, representen un punt culminant de la ciutat i també un record emocional. La seva rehabilitació s'ha de fer tenint en compte tot això”, assegura Fabré. ■